

ע"פ 3037/19 - יונתן ליטוין נגד מדינת ישראל, פלוני

בבית המשפט העליון

ע"פ 3037/19

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

המבקש:

יונתן ליטוין

נגד

המשיבים:

1. מדינת ישראל
2. פלוני

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
ירושלים מיום 19.03.2019 בת"פ 33815-02-16
שניתן על ידי כבוד השופט א' רון

תאריך הישיבה:

ט' באייר התשע"ט (14.5.2019)

בשם המבקש:

עו"ד אלי כץ

בשם המשיבה:

עו"ד עודד ציון

החלטה

1. מונחת לפניי בקשת עיכוב ביצוע של עונש המאסר שהוטל על המבקש- שבע שנים בפועל - ושל הפיצוי בו הוא חויב, עד למתן פסק דין בערעורו. לאחר בחינת הראיות, הרשיע בית המשפט המחוזי בירושלים (ת"פ 33815-02-16, כב' השופט א' רון) את המבקש בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיפים 329(א)(1) ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. נקבע כי המבקש, וטרינר במקצועו, גרם בצוותא חדא עם אחרים לחבלות חמורות ולפציעות במתלונן בכוונה להטיל בו נכות, מום או לגרום לו לחבלה חמורה. הפגיעות שתוארו קשות. המתלונן אף הוא וטרינר ועולה

שהמקצוע המשותף עומד ברקע בסיפור המעשה.

על-פי ע"פ 111/99 ארנולד שוורץ נ' מדינת ישראל, נד (2) 241 (2000) (להלן: הלכת שוורץ), שנידון בהרכב מורחב, הכלל הוא שאין לעכב ביצוע של העונש עד לשמיעת הערעור, ואולם כלל זה נסוג אם אי מתן העיכוב ימנע מהמבקש לקבל את יומו באופן מהותי בפני ערכאת הערעור. לטענת הסניגור, לא היה מקום לקבל את עדותו של עד המדינה, שמהווה מפתח להרשעת המבקש, וכן לא הוכחו ראיות סיוע כנדרש. בדיון בפני המדינה התנגדה למתן העיכוב.

2. שמעתי את טענות הצדדים, עיינתי בחומר, ומבלי לקבוע מסמרות מעבר לנדרש להכרעה בבקשה הנדונה, הייתי מסכם את המצב באופן הבא: בית המשפט המחוזי כתב פסק דין מנומק ביחס לשאלות ששנויות במחלוקת. הוא הסביר מדוע יש להעניק אמון בעדותו של עד המדינה, כך על-פי התרשמותו ממנו, קוהרנטיות גרסתו, אינדיקציות חיצוניות והתאמה בין עדותו ובין ממצאים שנמצאו אצל המבקש. בית המשפט המחוזי אף הצביע על ראיות סיוע, כגון נכונותו של המבקש לשלם עבור עד המדינה על כרטיס טיסה ואף להזמין את הכרטיס, בסמוך לחקירתו של האחרון.

הכלל בהלכת שוורץ בדבר אי מתן עיכוב ביצוע עונש מאסר, תכליתו שלא לפגוע באמון הציבור בהליך הפלילי. נגזר מכך שכלל שעונש המאסר ארוך יותר – וכאן מדובר, כאמור, על שבע שנות מאסר – תכלית זו מתחזקת. אינני מתעלם מכך כי הסניגור הציג קו הגנה מזוויות שונות. אך אל לבית המשפט הדין בבקשת עיכוב הביצוע להכריע בערעור. כשם שאין המשמעות במתן עיכוב ביצוע כי בית המשפט קובע שיש לזכות את המבקש, אף אין באי מתן עיכוב ביצוע משום הבעת עמדה בדבר גורלו של הערעור המופנה כנגד הרשעת המבקש. לעיתים, ישנם מקרים בהם מתגלים קשיים חזקים, על פניהם, בהנמקת הרשעת הנאשם בהכרעת הדין. זאת כאשר הדבר מדבר בעד עצמו בקול רם. ואולם ענייננו אינו כזה. על פני הדברים, הערעור מופנה נגד ממצאי מהימנות וככל שהסניגור מסתייג מהם, יש לברר טענתו עד תומה במסגרת הערעור. לשון אחר, בהינתן המכלול ואמות המידה המחייבות, אין מקום להיעתר לבקשה.

3. הבקשה לעניין המאסר נדחת. באשר לעיכוב רכיב הפיצוי, בנסיבות יש לעכב את הפיצוי כך שיהיה על המבקש לשלם 75,000 ש"ח עד לתאריך 31.12.2019. תשלום יתרת סכום הפיצוי יעוכב עד לתאריך 31.12.2020.

על המבקש להתייצב לתחילת ריצוי עונשו בבימ"ר ניצן, ביום 12.6.2019 לא יאוחר מהשעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס בטלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

ניתנה היום, י"ז באייר התשע"ט (22.5.2019).

ש ו פ ט